

Seksuele intimidatie

Op het werk, op school, in de kroeg, seksuele intimidatie (of ongewenste intimiteiten) kan overal voorkomen. Dus ook bij de volleybalvereniging. Onder seksuele intimidatie wordt seksueel (getint) gedrag verstaan dat als ongewenst of gedwongen wordt ervaren. Het kan gaan om dubbelzinnige opmerkingen, gebaren of opmerkingen. Van een vervelend grapje tot aanranding en alles wat daar tussen zit.

Seksuele intimidatie kan bijvoorbeeld voorkomen tussen volwassen sporters, maar ook tussen volwassenen en kinderen of tussen begeleider en sporter. Bijvoorbeeld een trainer die bij het geven van aanwijzingen aan een speler of speelster onnodig lichamelijk contact maakt. Of een trainer die een volleyballer buiten de trainingen veel aanraakt. Of een trainer die dreigt een speler uit de selectie te gooien als deze niet ingaat op zijn seksuele toenadering.

De taboesfeer wordt beetje bij beetje verbroken, maar nog steeds is seksuele intimidatie in de sport niet altijd overal bespreekbaar. De vaak familiale sfeer binnen de vereniging is er de oorzaak van dat seksuele intimidatie vaak te laat wordt herkend of dat verenigingen denken: dat komt bij ons niet voor. Maar het kan altijd en overal gebeuren.

Wat mag wel en wat mag niet?

Het is onmogelijk een opsomming te geven van wat wel en niet mag, juist omdat de grenzen van persoon tot persoon verschillen. Dat maakt het ook ingewikkeld. Maar over sommige dingen zijn we het wel eens. Bijvoorbeeld dat een volwassen sportleider geen seksuele relaties met minderjarige sporters mag aanknopen. Ook niet als de sporter dat zelf zou willen! Net zoals leraren op school dat niet mogen met hun leerlingen.

Als je prettig met elkaar omgaat in een gelijkwaardige relatie, kunnen grapjes of aanrakingen best gewenst zijn. Dan is er ook geen probleem. Het wordt anders als er opmerkingen worden gemaakt die net iets te ver gaan. Daarbij hoeft niet altijd sprake te zijn van boze opzet. Een grapje kan onbedoeld toch kwetsend overkomen. Bijna iedereen kan zich er wel iets bij voorstellen.

Rekening houden met anderen

Het is belangrijk dat leden op de club rekening houden met de grenzen van anderen. En dat iedereen mag aangeven waar zijn of haar persoonlijke grens ligt, zonder dat dat flauw of preuts gevonden wordt.

De vereniging moet immers voor iedereen veilig en plezierig zijn.

Zwijgen lost niets op

Sporters die last hebben van seksuele intimidatie, kunnen dat het beste uitspreken. Het liefst tegen degene die het doet. Maar als dat niet helpt of de speler durft het niet, dan kan hij of zij het beter vertellen aan iemand anders, thuis of op de club, iemand die de speler vertrouwt. Diegene kan dan meedenken over een mogelijke oplossing.

Lukt het niet de problemen informeel op te lossen, of is dit gezien de ernst van de situatie niet wenselijk, dan kan de speler een officiële klacht indienen bij het verenigings- of bondsbestuur. Indien strafbare feiten (bijvoorbeeld aanranding, verkrachting en ontucht met minderjarigen) zijn gepleegd, kan ook melding of aangifte worden gedaan bij de politie. In elk geval moet het voor iedereen binnen de vereniging duidelijk worden dat in het geval van seksuele intimidatie gepraat moet worden. Zwijgen lost niets op.

De functie van vertrouwenspersoon is op dit moment vacant.